

[Bilgrav-Nielsen]

delser for, at det har været utrolig vanskeligt at få en virkelig effektiv detailbehandling af finanslovsforslaget. Jeg var inde på det under vores debat om ændringsforslagene, og jeg forstod nærmest på garvede medlemmer af finansudvalget, at det var en slags klynkeri fra nybegyndere, jeg gav udtryk for, men jeg har en fortid som medlem af finansudvalget, der siger mig, at der var engang – uden at jeg dermed skal påstå, at alt dengang var i bedste orden – hvor man i hvert fald havde tid og ro til at behandle finanslovsforslaget, således at man fik mulighed for at gå ind i detaljerne og gribe ind på felter, hvor der virkelig var behov for at gribe ind.

Det, der har været problemet her, har helt åbenbart været, at der i det år, hvor finanslovsforslaget skulle udarbejdes, har været politiske vilkår i Danmark, som vel har været så ringe som overhovedet tænkeligt for etablering af et fornuftigt forslag til finanslov. SV-regeringens evne til at handle var meget ringe: valgudskrivelsen tæt op til finansårets begyndelse, den nye regerings behandling af hasteindgreb, samtidig med at man behandler finanslovsforslag, og samtidig med at regeringen skulle forberede langsigtede indgreb i den økonomiske politik, det er under de vilkår, man har måttet arbejde med finanslovsforslaget. Det er klart, at det er den dårligst tænkelige baggrund at gøre et godt arbejde på, og derfor vil jeg tillade mig at rejse det spørgsmål, om vi nærmer os det tidspunkt, hvor vi kun er i stand til at beskæftige os med kriseindgreb, hasteindgreb. I så fald er det ringe udsigter, vi har til at få bund i vort arbejde. Så vil man sige – og det har vi hørt i formiddagens indlæg – at det kunne have set anderledes ud, hvis man havde fulgt en række af de ændringsforslag, som partier i folketinget lagde frem forleden. Jeg gjorde i den anledning opmærksom på, at det radikale venstre, uanset at vi ikke selv havde fremlagt konkrete spareforslag i finansudvalget, stemte for andre besparelsesmuligheder og dermed kom op på et samlet slutresultat, der svarer til det, som var regeringens udgangspunkt. Det gjorde vi, fordi vi mente – og mener – det er nødvendigt at gå den vej og finde besparelser, men de spareforslag, som nu er stemt ned, fra oppositionen og navnlig dem fra venstre og konservative – jeg skal undlade at nævne fremskridtspartiets, de kunne jo ikke behandles i forbindelse med

finanslovsforslagets egentlige behandling – disse spareforslag ville ikke i det væsentlige ændre på det, der nu er det samlede resultat af finanslovens behandling. Det synes jeg de partier bør mærke sig og huske, når de nu i dag i meget håndfaste vendinger mobiliserer en opposition til alt det, der foreligger.

Jeg bemærkede, at der i formiddags blev stemt på en sådan måde om bemyndigelsen til optagelse af indenlandske statslån, at man må undre sig. Jeg undrer mig for det første over, at det konservative folkeparti med henvisning til sit valgoplægs fire punkter tør udtrykke sig så bastant, som man gjorde, nemlig at man kunne have fået en sådan økonomisk situation også i forbindelse med finansloven, at denne bemyndigelse til indenlandske statslån ikke ville være nødvendig; det er reelt det, man siger, når man stemmer imod bemyndigelsen til optagelse af indenlandske statslån.

Jeg bemærkede, at venstres holdning var, at man undlod at stemme, uanset at venstre under alle omstændigheder må siges at have meget stor andel i, at finanslovsforslaget ser ud, som det gør, også i dette øjeblik. Hr. Bertel Haarder har jo selv ved sine udtalelser og sine ændringsforslag meget klart givet udtryk for, at der ikke i disse forslag ville komme mærkbare ændringer ind for 1980. En stor del af de ændringsforslag, som hr. Bertel Haarder har stillet på venstres vegne, knytter sig jo navnlig til de langsigtede sparebeholdninger, som er anvist fra kommunal side. På den baggrund kan det derfor undre, at man netop vælger et tidspunkt som den økonomiske situation, vi har nu, til at demonstrere, at man ikke engang i denne situation, som man selv har et stort ansvar for, vil være med til at give den siddende finansminister og den siddende regering en mulighed for at dække de huller, der er i den offentlige økonomi.

Jeg vil herefter gøre et par bemærkninger, der går lidt tilbage igen til vores diskussion om ændringsforslagene. Nu kender vi jo resultatet af afstemningen, og det, der nu ligger tilbage, er et papir fra regeringen om, hvordan man ønsker at udmønte de ændringsforslag og besparelsesforslag, som skal vise sig nu, når finansåret starter, og som først kommer til udtryk på tillægsbevillingsloven.

Jeg berørte det kort forleden og vil gerne sige det igen, sådan at det ikke kan misforstås: det radikale venstre deltager meget ger-